

tror da godt, jeg kan tillade mig at sige, at det, der var mest interessant dengang, var den private udlejning og ikke så meget den almene bolig og heller ikke så meget erhvervslejemålene, selv om det var med.

For at tydeliggøre, hvad det var, vi ville, og for at få rejst en debat på et seriøst grundlag, gjorde vi det i ministeriet, at vi afholdt en høring, hvor vi også inviterede en lang række organisationer, som ikke havde siddet med i Lejelovskommissionen. Det vil sige, at der kom en lang række organisationer, Dansk Handel & Service, Håndværksrådet, Erhvervslejernes Landsorganisation og mange andre. De, der overværede denne høring, kan godt erindre, at der fra disse organisationers side var stor skepsis og modstand mod denne lovgivning. Ingen diskussion om det, for det kom jo tydeligt til orde.

De, der var der, vil også huske, at der var en diskussion mellem professor Halfdan Krag Jespersen og nogle af erhvervslejerne om, hvordan man skulle forstå den sikring, der skulle være ifølge aftalegrundlaget.

Vi i regeringspartierne har naturligvis arbejdet os igennem de tilkendegivelser, der er kommet fra Lejelovskommissionen, og har været enige om at udarbejde et lejelovsforslag som det, man kan se i dag, der bygger på tre principper.

Det ene, og det har hr. Kim Behnke og hr. Kristian Thulesen Dahl fuldkommen ret i, er aftalefrihed, for vi anser erhvervsudlejeren og erhvervslejereren som to ligeværdige parter. Det er erhverv, vi taler om, og derfor er det naturligt, at disse to parter kan lave en aftale. Det vil nogle med stor glæde sige er liberalisering. Javel, men jeg vil da gerne vedgå, at det er en liberalisering, for det er jo en ændring til en økonomisk styring fra en anden styreform.

Det andet, og det er så svar til hr. Villy Søvnald, er, at vi går fra detailregulering i en lovgivning over til økonomiske instrumenter – og det er jo ikke sikkert, at hr. Villy Søvnald mener, vi har fundet de rette instrumenter – der sikrer såvel lejeren som udlejeren. Det er det, der er det afgørende.

Det tredje princip er selvfølgelig, at vi får en lejelov, som er forenklet og forståelig.

Ud fra det lavede vi så det første forslag, som vi sendte til høring hos en lang række organisationer, som også var til stede deroppe på tilhørerbenkene, før de fortsatte deres konference. Man erindrer nok også, at i eftersommeren,

altså i august-september, begyndte de første artikler at finde vej til bladene om, at her var noget, man skulle være meget på vagt over for.

De, der sendte signaler, var naturligvis ikke Socialistisk Folkeparti, for de har jo ikke haft det til høring på daværende tidspunkt, men det var de interesseorganisationer, som havde fået det.

Jeg erindrer i hvert fald tydeligt, at der stod i bladene, at nu skulle ministeren komme med forslaget her og nu inden kommunevalget, så det ikke kom som en tyv om natten, men en tyv om natten sender vel ikke et lovforslag til høring hos parterne for derefter at tilkendegive, at nu gør vi sådan. Der var klart en massiv modstand, og det er fair nok, at disse organisationer havde denne holdning, og den har de stadig væk.

Jeg kan selvfølgelig undre mig over, at nogle organisationer, som ellers er meget i front, når det drejer sig om at hæve liberalismens fane, ikke hæver den så meget her, i hvert fald ikke så det kan ses. Det fremgik helt klart af deres tilkendegivelse, at de ikke ønskede, at regeringen fremsætter dette lovforslag.

Det har regeringen selvfølgelig også set på, men det har altså ikke forhindret os i at fremsætte lovforslaget, fordi det indebærer disse principper, som vi først har skitseret.

Derefter lyttede vi naturligvis også til de indvendinger, der kom fra både Dansk Handel & Service, Håndværksrådet, Erhvervslejernes Landsorganisation, for den sags skyld også LLO – Lejernes Landsorganisation – for ikke at tale om udlejeren og andre, også de politiske partier, som tilkendegav nogle synspunkter.

Jeg tror, det var hr. John Vinther, der gjorde opmærksom på, at man var meget tilfreds med, at regeringen havde lyttet til det synspunkt, at man lod eksisterende lejemål køre uændret videre.

Men det er jo klart, at når nogle af de kritikpunkter også fra Det Konservative Folkeparti, der kom op, gik på, at hvis man skulle ændre på eksisterende lejemål, var det jo alene aftalen, man brød ind i. Og hvad ville denne usikkerhed og utryghed så ikke betyde?

Selv om vi godt ved, at Administratorforeningen har tilkendegivet, at det er administrativt vanskeligt, har vi sagt, at vi lader eksisterende lejemål køre uændret videre. Dansk Handel & Service siger, det er konkurrenceforvridende; men det er en biting. Dermed har vi sik-